

## 25. పరిశోధన ప్రోత్సాహకాలు (25. Research Incentives)

"పరిశోధనను ప్రోత్సహించి, ఒక సంస్థను ఉన్నత విద్యా సంస్థగా తీర్చిదిద్దడానికి మాకు ఎప్పటినుంచో చాలా ఆసక్తికరమైన విధానాలు ఉండేవి," అని IMX ఇన్స్టిట్యూట్ కు చెందిన డాక్టర్ వీరేంద్ర స్వరూప్ నవ్వుతూ అన్నారు. "సుమారు 20 ఏళ్ల క్రితం, ఇన్స్టిట్యూట్ ప్రారంభ రోజుల్లో వేసవి సెలవులు తప్పనిసరిగా ఉండేవి. పరిశోధన, సాహిత్యాభివృద్ధి వంటి పనుల కోసం ఆఫీసుకు హాజరుకావడానికి బదులుగా ఎలాంటి పరిహార సెలవులు అనుమతించేవారు కాదు. విద్యాసంబంధ/సాధారణ పరిపాలన పనులు చేస్తున్నప్పుడు, లేదా MDPలో తరగతులు తీసుకోవడం వంటి అప్పగించిన పనిలో నిమగ్నమై ఉన్నప్పుడు మాత్రమే సెలవు ఇచ్చేవారు. అయినప్పటికీ, పరిశోధనకు ఎంత ప్రాధాన్యత ఇవాళో ఇన్స్టిట్యూట్ చాలా ఎక్కువగా చెప్పేది," అని ఆయన అన్నారు.

ఒక అధ్యాపకుడిని మే 6-7 తేదీలలో MDPలో తరగతులు తీసుకోవాలని కోరారు. వేసవి సెలవులు సుమారుగా ఏప్రిల్ 15 నుండి ప్రారంభమయ్యాయి. ఆ అధ్యాపకుడు కేస్ రైటింగ్ కోసం ఆ సమయాన్ని ఉపయోగించుకోవాలని భావించి, అందుకు ఇన్స్టిట్యూట్ నుండి అనుమతి కోరి, డేటా సేకరణకు వెళ్లి మే 1వ తేదీన తిరిగి వచ్చారు. మరో అధ్యాపకుడు ఏప్రిల్ 28-29 తేదీలలో తరగతులు తీసుకోవాలని ఉంది. సంవత్సరాంతంలో, మొదటి అధ్యాపకుడికి ఇన్స్టిట్యూట్ పని చూసుకోవడానికి మూడున్నర రోజుల సెలవు, రెండవ వారికి 14 రోజుల పాటు ఇన్స్టిట్యూట్ పని చూసుకోవడానికి ఏడు రోజుల సెలవు, మరియు చివరి వారు కేవలం 7 రోజులు మాత్రమే ఇన్స్టిట్యూట్ పని చూసుకున్నారు. ఒకవేళ అతను కేస్ రైటింగ్ కు వెళ్ళకపోయి ఉంటే, అతనికి 11 రోజుల పరిహార సెలవు లభించి ఉండేది, ఎందుకంటే అప్పుడు అతను ఏప్రిల్ 16 నుండి మే 7 వరకు ఇన్స్టిట్యూట్ విధుల్లో ఉండేవాడు.

డైరెక్టర్ మారినప్పటికీ విధానాలు కొనసాగాయి. ఒకరోజు, బ్యాచ్ పరిమాణాన్ని ఒక సెక్షన్ నుండి రెండు సెక్షన్లకు పెంచాల్సి రావడంతో ఆ ఫ్యాకల్టీ సభ్యుడిని PGP చైర్మన్ గా నియమించారు. ఒక్కసారైనా తనకు పూర్తి 30 రోజుల ఆర్జిత సెలవు లభిస్తుందని అతను సంతోషించాడు. తన కార్య ప్రణాళికలో, PGP పనితో పాటు (అడ్మిషన్లు ఇవ్వడం కూడా ఇందులో ఉంది), ఆ కాలంలో ఆమోదించబడిన ప్రాజెక్ట్ పై కేస్ రైటింగ్ కూడా పూర్తి చేస్తానని అతను పేర్కొన్నాడు. సంవత్సరాంతంలో, రికార్డులలో కేవలం 15 రోజుల ఆర్జిత సెలవు మాత్రమే చూపించడంతో అతను అయోమయానికి గురయ్యాడు. అతను విచారించగా, అందులో ఎలాంటి పొరపాటు లేదని అతనికి తెలియజేశారు. కేస్ రైటింగ్ (అది కూడా అతనికి అప్పగించబడింది) కోసం వేసవి కాలాన్ని ఉపయోగించుకోవాలని అతను ప్రతిపాదించడమే దానికి కారణం, అది సంస్థాగత పని కాదు. ఇక్కడ గమనించాల్సిన విషయం ఏమిటంటే, కేస్ రైటింగ్ ను పరిశోధనగా పరిగణించారు మరియు కోర్సులను నిర్వహించడానికి ఫ్యాకల్టీ సభ్యులే కేసులు రాయాలని ఫ్యాకల్టీ కౌన్సిల్ తీర్మానించింది.

2002 సంవత్సరం ఆరంభంలో, ఒక సీనియర్ అధ్యాపకుడు భారతదేశంలో విదేశీ సహకారాలపై ఒక అనుభావిక పత్రాన్ని తయారుచేశారు, అది ఒక ప్రఖ్యాత అంతర్జాతీయ సదస్సులో సమర్పణకు

ఆమోదించబడింది. అతను 2001లో ఒక అంతర్జాతీయ సదస్సుకు హాజరైనందున, రాబోయే ఐదేళ్లపాటు మరో అంతర్జాతీయ సదస్సుకు హాజరుకాబోనని హామీ పత్రం ఇవ్వాలని అతనికి చెప్పబడింది. తాను చివరిగా 1997లో సదస్సుకు హాజరయ్యానని, ఆ తర్వాత ఉన్నత స్థాయి పరిపాలనా బాధ్యతల కారణంగా తనను అనుమతించలేదని అతను ఇచ్చిన వివరణ డీన్కు ఏమాత్రం నచ్చలేదు. అతను యూరోపియన్ సంస్థలతో ఒక మార్పిడి కార్యక్రమానికి వెళ్లినందున, కేవలం రిజిస్ట్రేషన్ ఫీజు మాత్రమే చెల్లించి, ఇతర ఖర్చులేమీ చేయలేదనే విషయం డీన్కు ఏమాత్రం అర్థం కాలేదు. ఆ అధ్యాపకుడు హామీ పత్రం ఇవ్వడానికి నిరాకరించి, టెక్నాలజీ ట్రాన్స్ఫర్ పై జరిగిన ఒక సదస్సులో ఆ పత్రాన్ని సమర్పించారు, అందులోనే అతని పత్రం ప్రచురించబడింది. అయితే, కొత్తగా చేరిన ఒక అసిస్టెంట్ ప్రొఫెసర్ను రెండు సదస్సులకు హాజరయ్యేందుకు అనుమతించడం వేరే విషయం (అతను ఒక్కదానికి కూడా అర్హుడు కానప్పటికీ), అందులో బహుశా ఒకదానికి పత్రం కూడా సమర్పించకుండానే (అది తప్పనిసరి).

2002 జూన్ లేదా జూలైలో, డైరెక్టర్ గారు అసోసియేషన్ ఆఫ్ ఇండియన్ మేనేజ్మెంట్ స్కూల్స్ వార్షిక సమావేశానికి హాజరు కాలేకపోవడంతో, తన తరపున ప్రాతినిధ్యం వహించమని అధ్యాపకులను కోరారు. దానికి ఆ అధ్యాపకులు, “ఈ కార్యక్రమానికి విచ్చేసి దీనికి వన్నె తేగలిగే సంస్థ అధిపతిని నేను కాదు. అయితే, నేను ఒక పరిశోధనా పత్రాన్ని రాయగలిగి, అది ప్రజెంటేషన్ కోసం ఆమోదం పొందితే, నేను తప్పకుండా వెళ్తాను,” అని మర్యాదపూర్వకంగా చెప్పారు. అదృష్టవశాత్తూ, అతను పటిష్టమైన డేటాతో కూడిన ఒక పత్రాన్ని రూపొందించగలిగాడు. ఆ పత్రం, మేనేజ్మెంట్ విద్యకు మార్గనిర్దేశం చేయడంలో మరియు దాని ప్రభావాన్ని పెంచడంలో పరిశోధన పోషించే పాత్రపై దృష్టి సారించింది. అతను ఒక అంతర్గత శిక్షణా కార్యక్రమంలో కొన్ని సెషన్లను నిర్వహించాల్సి ఉండటం మరియు మార్గమధ్యంలో ఢిల్లీ గుండా వెళ్తుండటంతో, ఒక రోజు ఇన్స్టిట్యూట్ అతిథి గృహంలో బస చేసి, పత్రాన్ని సమర్పించి, అతిథి గృహం నుండి కార్యక్రమ వేదిక వరకు టాక్సీ ఛార్జీలు చెల్లించి తిరిగి వచ్చారు.

ఆ తర్వాత 2003 జనవరిలో, అతను గోవాలో జరిగిన ఒక పర్యాటక సదస్సులో పరిశోధనా పత్రాన్ని సమర్పించడానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు. ఆ పత్రం, ఆ సంస్థ ద్వారా ఆ అంశంపై జరగబోయే తదుపరి సదస్సులకు మార్గం సుగమం చేసింది. అయితే, ఇది అతని రెండవ సదస్సు కావడంతో, అధ్యాపక బృందానికి స్పాన్సర్షిప్ అనుమతించబడలేదు..

ఆ అధ్యాపకుడు ఆ ఆలోచనను వదులుకోలేక, తన సొంత ఖర్చుతో ఆ పత్రాన్ని సమర్పించడానికి ముందుకు వెళ్ళాడు. ఆ సంఘటనతో అతను ఎంతగానో ఆగ్రహానికి గురై, అదే వ్యక్తులు ఇన్స్టిట్యూట్ డైరెక్టర్ మరియు డీన్గా ఉన్నంత కాలం ఇన్స్టిట్యూట్ స్పాన్సర్షిప్ కోరకూడదని నిర్ణయించుకున్నాడు.

అయినప్పటికీ, అతను పరిశోధన చేయడం, పత్రాలు రాయడం మరియు సమావేశాలకు హాజరుకావడం కొనసాగించాడు. తరువాతి సమావేశంలో, వికల్పంలో ప్రచురితమైన మరో అనుభావిక పత్రాన్ని సమర్పించడానికి అతను వెళ్ళినప్పుడు, అక్కడ ఒక ఆసక్తికరమైన యాదృచ్ఛిక సంఘటన జరిగింది. ఐఐఎంఎకు చెందిన ఒక ఫ్యాకల్టీ అసోసియేట్ జంషెడ్పూర్ నుండి అహ్మదాబాద్కు విమానంలో ప్రయాణించగా, ప్రైవేట్ సంస్థలకు చెందిన ఇద్దరు ఫ్యాకల్టీ సభ్యులు ఏసీ || టైర్లో

ప్రయాణించారు మరియు ఇన్స్టిట్యూట్‌కు చెందిన సీనియర్ ఫ్యాకల్టీ ఏసీ III టైర్‌లో ప్రయాణించారు (బహుశా వేసవికాలం కావడం, ఉష్ణోగ్రత 43 డిగ్రీల వరకు ఉండటం వల్ల కావచ్చు). ఇబ్బందిగా అనిపించిందా అని అడిగినప్పుడు, అతను "ఒకరు తమకు స్థోమత ఉన్నంత మేరకే పరిశోధన చేయగలరు" అని చమత్కరించాడు. అయితే, మిగిలిన వారి పత్రాలు ఏవీ ప్రచురితం కాలేదు.

"50 ఏళ్ల మేనేజ్‌మెంట్ విద్య తర్వాత కూడా, ఇన్స్టిట్యూట్ సాధించాలనుకుంటున్న లక్ష్యాలను చేరుకోవడానికి ఎంతటి నిబద్ధత గల వారినైనా నిరుత్సాహపరిచే పద్ధతులు ఇంకా ప్రబలంగా ఉంటే, ఈ ఇన్స్టిట్యూట్ ఎప్పుడు, ఎలా ఒక ఉన్నత విద్యా సంస్థగా ఎదుగుతుందో లేదా ఉన్నత విద్య ఎలా పునర్నిర్వచించబడుతుందో అని నేను ఆశ్చర్యపోతున్నాను," అని డాక్టర్ వీరేంద్ర స్వరూప్ అన్నారు.